ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

សំណុំរឿងរក្សាការពារលេខៈ 00

ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

ដីកាសម្រេចលេខៈ00

ចុះថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២០

ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន[1]

យើង J ជាចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

- បានឃើញ ចំណុច ក មាត្រា ៥៣១, មាត្រា ៥៤២, កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥៤៥, កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥៤៧ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។[2]
- បានឃើញពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន ចំពោះអចលនវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០។

---

[1] ការសម្រេចសេចក្ដី មាន សាលក្រម និង ដីកាសម្រេច (មាត្រា ១៧៩ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី) ដូច្នេះ គឺមានភាពចាំបាច់ដែលត្រូវសសេរប្រភេទនៃការសម្រេចសេចក្ដីនៅក្នុងក្បាលដើមនៃឯកសារ។ ពីព្រោះថា វិធីនៃឧបាស្រ័យជាអាទិ៍ មានភាពខុសគ្នារវាង សាលក្រម និងដីកាសម្រេច។ បណ្ដឹងឧបាស្រ័យចំពោះសាលក្រមរបស់សាលាដំបូង ជាគោលការណ៍ គឺត្រូវធ្វើឡើងជាបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ចំណែកឯបណ្ដឹងឧបាស្រ័យចំពោះដីកាសម្រេច គឺត្រូវឡើងជាបណ្ដឹងជំទាស់ (កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ២៥៩ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)។

ម្យ៉ាងទៀត នៅក្នុងដីកាសម្រេចរក្សាការពារ មានដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន និងដីកាសម្រេចចាត់ចែងជាបណ្ដោះអាសន្ន ដូច្នេះ គឺមានការចាំបាច់កំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ថាជាដីកាសម្រេចណាមួយ។

[2] នៅពេលដែលយោងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គួរតែសរសេរឱ្យបានលម្អិតត្រឹមតែលេខមាត្រាដែលត្រូវអនុវត្ត។

ម្ចាស់បំណុល

ឈ្មោះ ៖ X

អាសយដ្ឋាន ៖ ផ្ទះលេខ ០០ ផ្លូវលេខ ០០ ភូមិ...... ឃុំ.......ស្រុក......... ខេត្តបាត់ដំបង។

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ

ឈ្មោះ៖លោក/លោកស្រី ៖ P

អាសយដ្ឋានការិយាល័យ ៖ ....

ឈ្មោះការិយាល័យមេធាវី/ក្រុមមេធាវី/ក្រុមហ៊ុនមេធាវី ៖ ....

លេខទូរស័ព្ទ ៖ ....

កូនបំណុល

ឈ្មោះ ៖ Y

អាសយដ្ឋាន៖ផ្ទះលេខ ០០ ផ្លូវលេខ ០០ ភូមិ...... ឃុំ.......ស្រុក......... ខេត្តបាត់ដំបង។

ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំទាមទារ[3]

រឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលមានសរសេរនៅក្នុងបញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល។

សំអាងហេតុ[4]

---

[3] មាត្រា ៥៣៩, មាត្រា ២១៦, ចំណុច ឃ កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ១៨៩ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

[4]មាត្រា ៥៣៩, មាត្រា ២១៦, ចំណុច ង មាត្រា ១៨៩ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។ ប្រសិនបើមើលពីគោលគំនិតនៃលក្ខណៈបន្ទាន់បង្ហំ (លក្ខណៈឆាប់រហ័ស) នៃការរក្សាការពារផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ត្រូវធ្វើឱ្យបានឆាប់រហ័ស ហើយជាពិសេសនៅក្នុងដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ជាធម្មតា ប្រសិនបើមិនបើកការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និងសួរកូនបំណុលទេ នាំឱ្យការសរសេរនៅក្នុងសំអាងហេតុ គ្រាន់តែសរសេរឱ្យមានលក្ខណៈជារួម និងខ្លីៗ គឺគ្រប់គ្រាន់។ លើសពីនេះ នៅក្នុងសម្អាងហេតុក្រោយពី បានកំណត់អំពីប្រភេទ ខ្លឹមសារ និងចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលម្ចាស់បំណុលមាន ត្រូវសរសេរនូវខ្លឹមសារថា រឹបអូសជាបណ្តោះចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល

យោងតាមសំណុំរឿងនៃរឿងក្តីនេះ ទទួលស្គាល់ថាម្ចាស់បំណុលមានសិទ្ធិលើបំណុលដូចមានសរសេរនៅក្នុងបញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារចំពោះកូនបំណុល និងទទួលស្គាល់ផងដែរនូវភាពចាំបាច់នៃដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ។

ដូច្នេះ តុលាការ ទទួលស្គាល់ថា ពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលគឺសមរម្យ ហើយឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់ប្រាតិភោគចំនួន ១២.០០០.០០០ (ដប់ពីរលាន) រៀល ដើម្បីរក្សាការពារនូវការអនុវត្តសិទ្ធិលើបំណុលដូចមានសរសេរនៅក្នុងបញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលចំពោះកូនបំណុល ដូចក្នុងការសម្រេចសេចក្តីខាងក្រោម។

សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់[5]

១.រឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលមានសរសេរនៅក្នុងបញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល។

២. កូនបំណុល ត្រូវផ្ញើចំនួនប្រាក់ ចំនួន ៥២.៣២៨.០០០ (សែសិបពីរលានបីសែន ពីរម៉ឺនប្រាំបីពាន់) រៀល[6] ដើម្បីទទួលបាននូវការលុបចោលការអនុវត្តដីកាសម្រេចនេះ។

៣. ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់កូនបំណុល។

ដើម្បីរក្សាការពារការអនុវត្តនេះ។ នៅក្នុងឯកសារទម្រង់គំរូនេះ មានភ្ជាប់បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារនៅក្នុងលិខិតដីកាសម្រេច ហើយតាមរយៈការយោងបញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធនេះ មានការកំណត់ជាក់លាក់សិទ្ធិលើបំណុលដែលម្ចាស់បំណុលមាន។

[5] មាត្រា ៥៣៩, មាត្រា ២១៦, ចំណុច ច កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ១៨៩ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ជាគោលការណ៍ ត្រូវចេញដីកាសម្រេច ដោយកំណត់ជាក់លាក់នូវកម្មវត្ថុ (មាត្រា ៥៤៦ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)។ នៅក្នុងឯកសារទម្រង់គំរូនេះ មានភ្ជាប់បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីវត្ថុនៅក្នុងលិខិតដីកាសម្រេច ហើយតាមរយៈការយោងបញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធនេះ មានការកំណត់ជាក់លាក់នូវអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ។

យ៉ាងណាមិញ ទោះបីមាន ឬ មិនមានពាក្យសុំពីភាគី ក៏ត្រូវកំណត់ប្រាក់រំដោះពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន (កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥៤៧ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី) និងករណីយកិច្ចទទួលបន្ទុកប្រាក់ប្រដាប់ក្តី (មាត្រា ៥៣៩, មាត្រា ២១៦, កថាខណ្ឌទី ៣ មាត្រា ១៨២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)។

[6] នេះគឺជាចំនួនទឹកប្រាក់សមរម្យនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានសរសេរនៅក្នុងបញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ ។

ដីកាសម្រេចនេះអាចអនុវត្តបានភ្លាម។

ចំពោះដីកាសម្រេចនេះ អាចដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាយោងតាមមាត្រា ៥៥០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបាន។

ថ្ងៃសុក្រ ៤រោជ ខែមិគសិរ ឆ្នាំជូត ទោស័ក ពស ២៥៦៤

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២០

ចៅក្រម

ឧបសម្ព័ន្ធ

បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ[7]

ចំនួនទឹកប្រាក់៖ ៤២.៣២៨.០០០ (សែសិបពីរលានបីសែនពីរម៉ឺនប្រាំបីពាន់) រៀល

ផ្អែកតាមកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគប្រាក់ដែលបង្កើតឡើងរវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុលនៅថ្ងៃទី១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ ដោយកំណត់ថ្ងៃទី៣០ កញ្ញា ឆ្នាំ២០២០ ជាពេលកំណត់សង មានចំនួនសរុបនៃសិទ្ធិទាមទារទឹកប្រាក់ដូចខាងក្រោម៖

១. ប្រាក់ដើម ចំនួន ៤០.០០០.០០០ (សែសិបលាន) រៀល

២. ការប្រាក់ ចំនួន ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល

ការប្រាក់ ចំនួន ៥ ភាគរយ (ប្រាំភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំ នៃប្រាក់ដើម ចំនួន ៤០.០០០.០០០ (សែសិបលាន) រៀល គិតចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ រហូតដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២០

៣. ប្រាក់សំណងនៃការខូចខាតដោយសារការយឺតយ៉ាវ ចំនួន ៣២៨.០០០ (បីសែនពីរម៉ឺនប្រាំបីពាន់) រៀល

[7] សិទ្ធិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ (សិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ) ត្រូវកំណត់ជាក់លាក់ដូចជា ខ្លឹមសារ និង ចំនួនទឹកប្រាក់ ជាអាទិ៍ ក្នុងកម្រិតដែលអាចបែងចែកចេញពីសិទ្ធិលើបំណុលផ្សេងទៀត។ ប្រសិនបើជាកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគប្រាក់ ត្រូវកំណត់ជាកលាក់ដោយសរសេរដូចជា ភាគី កាលបរិច្ឆេទ នៃកិច្ចសន្យា និងពេលកំណត់សង ជាអាទិ៍។ ម្យ៉ាងទៀត បន្ថែមពីប្រាក់ដើម ក្នុងករណីសិទ្ធិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ គឺជាការប្រាក់ និង ប្រាក់សំណងខូចខាត គឺមានភាពចាំបាច់ត្រូវកំណត់ឱ្យបានច្បាស់អំពីចំនួនទឹកប្រាក់នីមួយៗ ព្រមទាំងចំនួនទឹកប្រាក់ដើមដែលជាកម្មវត្ថុ អត្រាការប្រាក់ និង អំឡុងពេល ជាអាទិ៍ ពីព្រោះទាំងអស់នេះ គឺជាសិទ្ធិដាច់ដោយឡែកផ្សេងៗពីគ្នា។

ប្រាក់សំណងនៃការខូចខាតដោយសារការយឺតយ៉ាវ ចំនួន ៥ ភាគរយ (ប្រាំភាគរយ) ក្នុងមួយឆ្នាំ នៃប្រាក់ដើម ចំនួន ៥០.០០០.០០០ (សែសិបលាន) រៀល គិតចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២០ រហូតដល់ ថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០

ឧបសម្ព័ន្ធ

បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធអំពីវត្ថុ

"ទីតាំងដី" ផ្លូវលេខ ០០ ភូមិ...... សង្កាត់.......ខណ្ឌ.........រាជធានីភ្នំពេញ

"លេខឡូត៍" ០០